

Statsministerens tale ved lunsj på Akershus Slott
torsdag 2. juni 1977.

Herr statsminister, kjære gjester.

På vegne av Norges regjering hilser jeg Dem statsminister Pham Van Dong som sjef for Regjeringen i et forent Vietnam.

I Norge føler vi glede over å kunne motta Dem som statsminister i et Vietnam hvor våpnene nå tier. Det er kanskje ingen andre land i moderne tid som har lidd slik for å komme fram til en nasjonal uavhengighet

- 2 -

som befolkningen i Vietnam.

I mange andre tilfelle har landene fått sin frihet og uavhengighet uten krig og kamp, uten at menneskelig er tapt. Det er godt at det er slik.

Men i Vietnams situasjon finner vi et land hvor store deler av befolkningen og store deler av landet har vært brakt inn i den nasjonale uavhengighetskamp i mange mange år, med store personlige ofre og innsatser for fedrelandet.

I de lange år krigen i Vietnam varte, delte vi med alle de andre folkene i verden som setter freden høyt, en dyp medfølelse med det vietnamesiske folk som måtte yte så store ofre og kjempe så lenge for å vinne fram til målet:

utad frihet fra andre.lands makt, og innad frihet for de fundamentale menneskerettigheter.

I vårt land understrekte vi den gangen, som vi også gjør nå som et generelt prinsipp, at det enkelte folk selv må bestemme sin egen skjebne uten innblanding fra stormakter og andre utenforstående.

Vi deler Deres glede herr statsminister over at Deres folk nå har fått fred og at folk kan bruke sine krefter til å bygge opp landet og til å leve sitt eget fredelige liv.

Men overgangen fra krig til fred skaper også sine problemer. I krigens tid har man lett for å skape forventninger og forhåpninger om en snarlig utvikling så snart freden kommer.

Men i den trivielle hverdagen i fredens samfunn er det ikke alltid like lett i løpet av kort tid å realisere de drømmer og ambisjoner som man dyrket under kamphandlingene.

Jeg håper at befolkningen i Vietnam også vil mestre denne overgangen til fredens, demokratiets og oppbyggingens samfunn på en vellykket måte.

Ansvar for gjenreisingen og utviklingen av Vietnam ligger selvfølgelig hos det vietnamesiske folk selv. Men andre land kan gjennom sin bistand medvirke til å løse spesielle oppgaver i den utvikling og gjenreising som dere står oppe i.

Det gleder meg at vietnamesiske og norske myndigheter allerede har funnet fram til enkelte slike samarbeids-

oppgaver. Utvikling av fiskeriene og av de nasjonale oljeresurser i Vietnam er store og utfordrende oppgaver.

Vårt utviklings samarbeid med Vietnam, og med andre utviklingsland, er i en større sammenheng spørsmålet om å redusere kløften i økonomisk velstand mellom de rike og de fattige land i verden. Dette er ikke bare spørsmål om økonomi og inntekt. På lengre sikt ser vi dette som en fundamental fredsskapende virksomhet.

I tillegg til de oppgaver vi er engasjert i med bilateral og multilateral utviklingshjelp, er Den norske regjering opptatt av å prøve å løse noen av de grunnleggende problemer som dagens økonomiske verdensordning skaper for utviklingslandene. Vi ser behovet for en ny økonomisk verdensordning som gir de fattige landene en bedre sjanse og bedre økonomiske vilkår i det internasjonale handels-

samkvemmet enn tilfellet nå er.

Den rike del av verden har råd til dette. Men vi er ennå dessverre ikke kommet tilstrekkelig langt i å mobilisere den politiske vilje til å realisere tankene om den nye økonomiske verdensordning.

Når vi fra norsk side ønsker det samlede Vietnam velkommen som en selvstendig stat i verdenssamfunnet, er det for oss naturlig samtidig å gå inn for at landet finner sin plass blant De forente nasjoners medlemmer. Vi har støttet dette forslaget i 1975 og 1976, og vil støtte det på ny, helt til problemet er løst.

Til avslutning, herr statsminister, vil jeg gjerne understreke at vi setter pris på at De fant tid til å avlegge

dette offisielle besøk i Norge. Vi ser det som et utgangspunkt for å styrke og utbygge videre våre forbindelser og vårt samarbeid.

Jeg vil så be dere alle om å være med på å utbringe en skål til ære for statsminister Pham Van Dong med ønske om fremgang for det vietnamesiske folk og for vennskapet mellom våre to land.